

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

En pottemager på
DVD læs side 5

Rejseindtryk fra
Spanien - læs
side 3

Nr. 12
Februar 2006

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kære medlemmer	side 1
Ny butik - nyt medlem	side 1
La Rambla - en pottemagerby i Sydspanien	side 3
Kan nutidens mennesker klare sig uden pottemagere?	side 4
Mindeord	side 5
En pottemager på DVD	side 5
Kongelig dåbsgave	side 7
Nyttige links	side 7
Japanske teskåle	side 8
Pottemagernes kanon	side 8
Deadline	side 8
Fra andre faggrupper	side 9
Generalforsamling	side 9
Hjemmesiden	side 10
Annoncer	side 11

Ansvarshavende redaktør:
Meike Diederichsen
Malling Bjergetvej 66
8340 Malling
info@meikeskeramik.dk
Tlf: 86 93 30 78

Husk!
Dette års generalforsamling foregår i weekenden den
11./12. marts
i Middelfart.

KÆRE MEDLEMMER

Tidspunktet for udstillingen på Grimmerhus rykker nærmere. De medlemmer der skal være med har sikkert haft travlt her i januar med at fremstille deres genstande, for senest den 13. februar skulle vi sende vores individuelle kontrakter retur til museet, og der skulle også gerne følge et par billeder med.

Det kunne virke tidligt, og man kunne føle sig presset – der var jo trods alt mange uger til – men nu er Grimmerhus jo en etableret kulturinstitution, der skal køre hele det tunge PR-apparat i stilling, og det kræver tid. Til gengæld kan vi så nyde godt af, at de vil trykke et fint katalog, sende indbydelser ud og skrive pressemeddelelser, alt sammen på et professionelt niveau, som vi hver især næppe plejer at være i nærheden af, endsige kunne købe os til. Det bliver spændende at se, hvordan vi i fællesskab kan fylde rummene i museet op med vores keramik – med 26 udstillere skulle det ikke blive noget problem.

Nu er der jo tale om en salgsudstilling. Foruden de enkelte værksteders dækkede borde vil der i hvert rum stå et bord til prismærkede dubletter, som publikum kan købe med hjem – efter at museet har taget sine procenter, vel at mærke. Man må gå ud fra at prisniveauet vil variere en del mellem de enkelte værksteder, og vi har i bestyrelsen drøftet, om dette kunne være et problem. Vi blev dog enige om, at forskellige priser må være uundgåelige i betragtning af, hvor forskelligt de enkelte medlemmer har valgt at organisere deres værksteder og produktion. De er lige så meget udtryk for foreningens spændevide som de mange former, dekorationer og glasurer, vi kommer til at se. Og publikum vil efter al sandsynlighed ikke studse over det. Når man i sin dagligdag konfronteres med så store prisforskelle som dem mellem et porcelænsbæger fra Tigerbutikken og et fra Royal Copenhagen, kan foreningens mange priser vel ikke chokere mere.

Det kan selvfølgelig være, at man i det hele taget er lidt usikker på ens eget prisniveau på sådan en udstilling. Så er det jo rart at vi netop er en forening hvor det er oplagt at ringe lidt rundt til de nærmeste kollegaer og tage en snak om det. For selv om vi strengt taget er hinandens konkurrenter, er vi jo i langt højere

grad kollegaer, og det er det der skal være i højsædet, både på vores udstilling og i foreningen som sådan.
God fornøjelse med bladet!

Meike Diederichsen

NY BUTIK - NYT MEDLEM

Til indvielse hos Layla Fisker og Per Bo Christensen

Fra åbningen af foreningens nyeste butik har vi modtaget følgende øjenvideberetning af Layla Fisker, den ene af de stolte indehavere og samtidig et af foreningens nye medlemmer.

Åbning af Daily Clay, Sct. Annæ Gade 33 kld. Kbh.K.

"Vi var utroligt heldige i en lodtrækning at få to lokaler i den andelsforening Per bor i! Efter at have sat lokalerne i nogenlunde stand i vores eget sindige tempo, endte vi nok som så mange andre med at have sådan ca. 20-30 større og mindre ting, som bare skulle ordnes! Øv! Så det blev til laaange arbejdsdage den sidste uge inden vores åbning d. 12. nov.! Den sidste aften stod vi og ordnede hylder som skulle skæres til og hvidtes, og en god ven med fingersnilde udi tømrerfaget stod ind til kl. 23.30 og kreerede en sålbænk til vores udstillingsvindue. Heldigvis kom overboerne ikke ned og klagede. Tak!

Vi havde inviteret familie og venner til kl. 11 om formiddagen (alt for tidligt)! Jeg sad i arbejdstøj og pudsede vinduet, da min far dukkede op i sit stiveste puds, og vi havde stadig

ikke sat varer frem på hylderne! Ovnens var ikke tømt! Vi nåede at sende både ham og min mand ud og handle de sidste obligatorisk glemte ting og fik vores pæne tøj på, inden folk begyndte at komme. Puha!

En af gæsterne 'rhoder' med værkstedets stolthed: den nye, superisolerede ovn.

Det var en skøn dag med dejligt selskab som vi nok aldrig glemmer! Vi fik et hav af blomster og gaver, og folk var bare så søde og glade. Vi holdt butikken åben til kl. 18 og så fortsatte vi festen i Pers lejlighed. Vi havde planlagt selv at lave en superlækker buffet, men det var simpelthen en tåbelig fantasi at tro, at man kan åbne en butik og lave mad samtidig! Så vi startede med at fodre de mest sultne af med pizza, og derefter fik vi stablet nok en tredjedel af vores planlagte buffet på bordet. Per og jeg holdt ud som nogen af de sidste, og det var et lille mirakel at vi gjorde det, for vi var godt nok trætte! Men det er jo heller ikke hver dag man starter et værksted!!!"

Per viser varerne frem på hylderne

Vores nye medlem Layla Fisker

Om sin egen person fortæller Layla:
Jeg er født den 12.02.72 i Nykøbing Falster, men bor nu i Kbh. N.

I 1990 færdiggjorde jeg EFG-uddannelsen i servicefag på Nakskov Tekniske Skole. I 1992 var jeg elev på Højskolen Strand i Sønderborg på deres keramiklinie og fortsatte bagefter på Sønderjyllands Kunstakademi, også i Sønderborg, hvor jeg blev færdig i 1993. Fra 1993-94 var jeg bestyrer af keramikværksted på Sønderborghus. Efter en pause kom jeg i 1997 i tre måneders praktik hos pottemager Michael Kennedy, Irland, hvilket var meget spændende, og jeg blev overbevist om, at jeg ville satse seriøst på keramikken. Derfor tog jeg pottemagerlinien på EUC-Syd i 1997. Jeg var heldig at komme på et ovnbygningskursus på Guldagergård med Fred Olsen i 1998 samtidig med et års praktik hos keramikker Birgit Krogh. Fra 1999-2003 gik jeg på Glas- og Keramikskolen på Bornholm, hvor jeg også mødte Per Bo. I den periode kom jeg på 5 ugers praktik hos Rina Peleg i New York!

Så fik jeg i øvrigt i 2004 en dejlig søn, Mathias, og har nu startet værkstedet Daily Clay sammen med Per Bo på Christianshavn.

Keramisk laver jeg brugsting, hvor jeg så vidt muligt eksperimenterer med formen og gerne vil udfordre folks opfattelse af, hvordan f.eks. et fad skal se ud. Jeg kan godt lide at lave perforeringer og ændre i lerets overflade. Jeg har tidligere lavet flettede fade og kastede fade med huller i! I øjeblikket eksperimenterer jeg med at lave fade af flydende ler.

1

2

3

4

1: Den gamle mester demonstrerer hvad 50 års erfaring ved drejeskiven kan føre til.

2: Selv om sparkeskiven nu har fået hjælpe-motor, sidder han på

LA RAMBLA – en pottemagerby i Sydspanien.

Tekst og billeder af Finn Risom

Det er let og billigt at komme en tur til Solkysten i Sydspanien. Hvis du vil opleve mere end stranden og barer, så kan du en god times kørsel fra Malaga mod Cordoba opleve en af Spaniens ret ukendte pottemagerbyer. Den er ikke omtalt i turistbøgerne, men er en smuk lille by med et glimrende og billigt Hostal. Og man kan sagtens få et par dage eller mere til at gå i byen.

Man satser mest på serieproduktion i stor skala til en gros salg, men de fleste værksteder har et udsalg og showroom, og byen er ikke større end at man kan nå rundt til fods. På "turistkontoret" (som er borgmesterens forkontor) fås et bykort med alle værksteder indtegnet.

Med omkring 100 værksteder og fabrikker er produktionen enorm. Megen af den hverdagskeramik man ser overalt i denne del af Spanien er fra La Rambla. Varerne bliver hentet i hele lastvognstræk.

I 60'erne var erhvervet i dyb krise og der var ikke mere end et par håndfulde af de gamle værksteder tilbage. Siden da har man i byen ved fælles kræfter formået at vende udviklingen. Det er bl.a. sket ved at alle værkstederne har sluttet sig sammen i en forening, som har taget sig af markedsføring og udvikling af erhvervet, og som i fællesskab har formået at få bystyret til at støtte aktivt op om at profilere byen som keramikcentrum. I et helt nyt erhvervsområde har gaderne keramiknavne.

I mange værksteder kan man opleve fuldautomatisk maskinpresning og inddrejning, men der er også stadig værksteder med megen håndværksarbejde, f.eks. med traditionel fajancemaleri, og gamle værksteder hvor man stadig kan se pottemagere sidde på stribe og producere de gamle traditionelle modeller i tusindvis ved frihåndsdrejning.

En af de mest ansete gamle mestre er Bartolomé Pedraza Jurado (se billederne) som, hvis man spørger "con permiso?" byder gæsten venligt indenfor, og som gerne lige vil checke om den besøgende fagfælle nu også kan trække en hank på en af hans store cantaros.

traditionel facon med begge ben til højre for akslen.

3-4: Kløsen åbnes fra toppen og knytnæven bores ned gennem stokken. Han ved godt at man andre steder i verden lægger mere fladt ud. Men som han siger med

et skævt smil: " Hvorfor mase leret ned, det skal jo op igen!"

5-6: Nogle få optræk og formen er færdig. Det skal gå hurtigt, for leret er blødt, så det går ikke med for meget vandpjaskeri.

5

6

7

8

7: Drejeskinnen er et flækket stykke sukker-rør, som er skåret skarpt i den ene ende, så overflødigt ler ved foden kan fjernes med det samme.

Traditionelt drejearbejde kan stadig ses i La Rambla. Bemærk at hanke drejes som kanten af en skålform og afskæres i passende bredder. Når potten er læderhård skal hanken kunne holde til at potten hænges til tørre under loftet. (Se billedet på forsiden)

Byen har et lille keramikmuseum (weekend-åbent, men den venlige dame på turistkontoret gik med ned og åbnede for os, da vi ankom midt på ugen) og en gang om året – i august – holdes der udstillingsmesse. Det er også tidspunktet hvor der konkurreres mellem byens værksteder. Man overgår hinanden med de mest utrolige kreationer skabt ved drejeskiven. Smagen kan diskuteres, men ubegribelig dygtigt håndværksmæssigt er det lavet.

Rundt om i byen har emner fra den årlige konkurrence fået en hædersplads i værkstedernes udstillinger. Disse ting laves i den hvide ler, som graves lige uden for byen.

Kan nutidens mennesker klare sig uden pottemagere?

Af Marie Würtz

Jeg blev så glad, da jeg læste Lisbeth Krings dejlige indlæg i pottemagerbladet nr. 11. Lisbeth fremfører, at vi ud over at sælge et produkt også skal give kunden en oplevelse med i handlen, og jeg mener netop også at det er det vi kan differentiere os på, så vi undgår

sammenligningen med den fabriksfremstillede keramik, der sælges i de store butikskæder. Lisbeth giver også nogle gode bud på hvordan, og der er lige så mange muligheder, som vi er pottemagere, så vi skal hver især finde en måde der passer "mig og min keramik".

Det kan næsten ikke lade sig gøre at finde et håndværk, hvor det er muligt at lave så mange forskellige produkter med så forskellige udtryk, som vi pottemagere har mulighed for. Selv efter 38 år som pottemager synes jeg stadig det er et vidunderligt gammelt fag.

På chartertur til Kreta kan man se de fantastiske store krukker, der blev fremstillet i den græske oldtid og de bliver endda lavet endnu. Jeg har slet ikke fantasi til at forstille mig, at vi skulle være de sidste pottemagere her hvor vi befinder os.

Jeg synes altid det er dejligt at sidde sammen med jævnaldrende kollegaer (læs gamle) og tale om fortidens store bedrifter og gode tider. Men bliver man hængende i fortidens lykkelige stunder, ender det jo ofte med at man ikke får sig placeret i nutiden og overser de muligheder der er pt. (her vil jeg gerne citere Poul Erik Jacobsen fra PEJ Gruppen, der siger at "30 års erfaring er blot 1 års erfaring der er blevet 29 år for gammelt.....").

Selv om vi er gode, er der ingen af os der er født med at kunne lave keramik, og vi står jo alle sammen på skuldrene af dem der har oplært os i faget. Den viden om håndværket skulle jo nødtigt gå tabt, som den vil hvis den ikke bliver givet videre. Derfor er det helt afgørende, at der kommer nye, unge mennesker ind i vores fag. En god grund til at have en lærling er, at man bliver inspireret til at tænke i nye baner både fagligt og personligt. Det er både godt for min lille forretning og for pottemagerfaget generelt.

Jeg oplever ofte at folk der kommer i min butik, giver udtryk for at de er glade for at vi eksisterer. Nutidens mennesker i vores digitale og højteknologiske tidsalder har da brug for individuelle ting – hvor de kan se håndens arbejde og lidt af pottemagerens "sjæl" i et krus.

**SE PROGRAMMET FOR
GENERALFORSAMLINGEN
PÅ SIDE 9**

Mindeord

Af Annegrete Bohmann Rasmussen

Det er med beklagelse at måtte meddele at Kurt Olsen er afgået ved døden 29. november 2005. 80 år gammel.

Kurt Olsen vil blive husket af mange inden for keramikken, både som en dygtig pottemager og læremester og også som skuemester over hele landet, hvilket han værdsatte meget højt.

Kurt Olsen blev udlært hos Næstved Keramik, som han senere overtog. I 1957 flyttede han og familien til Abbednæs, hvor de indrettede sig med bolig og værksted i den gamle brugs.

Værkstedet blev overdraget til hans datter Karin i midten af firserne. Kurt Olsen havde stadig sin gang på værkstedet og fungerede tillige som skuemester i flere år. Igennem årene har han udlært 17 pottemagere, hvoraf en del stadig er inden for faget.

Kurt Olsen var altid hjælpsom og opmuntrende, hvilket jeg personligt havde meget glæde af da jeg overtog potteriet efter hans datter Karin for 5 år siden. Han kom næsten hver formiddag og hjalp til, indtil hans kone for et år siden blev syg.

EN POTTEMAGER PÅ DVD

Anna Bjerre har haft værksted det samme sted i Vestjylland i snart en menneskealder og har udviklet sig til en hel institution på sin Limfjords egn. Det har gennem tiden ført til mange spændende oplevelser, udstillinger og kontakter.

I 2003 var hun sammen med en skulpturkünstler og en maler involveret i et Land Art projekt i Toftum Bjerre under overskriften 'Vinden' (se billedet på forsiden). Hendes keramik blev sammen med de andre kunstneres store malerier og sten- og bronze-skulpturer anbragt i klitterne, ved strandkanten og ude i vandet. Naturen og landskabet var på denne måde et anderledes udstillingsrum at bevæge sig rundt i. Begivenheden blev behørigt filmet, og den blev også startskuddet til et udvidet samarbejde mellem Anna Bjerre og Lisbeth Simonsen, der havde stået for filmoptagelserne.

Hønen monteres - stillbillede fra filmen

Lisbeth Simonsen er uddannet billedkunstlærer, men har derudover en samarbejdsaftale med det store firma av-form i Herning, der sælger tilbehør og materialer til skoler og institutioner. Her står hun for en række undervisningsvideoer, der bærer overskriften 'Kunstnere i bevægelse' – og det nyeste skud på denne stamme er en film om keramikken, med Anna Bjerre som omdrejningspunkt.

Filmen, som kan fås på DVD, falder i to dele. Den første del er en meget fin lille portrætfilm om Anna Bjerre. Her følger man pottemagerens hverdag i værkstedet med rolige, stemningsfulde billeder, der passer utrolig godt til Annas egen sindige, vestjyske fortællestemme. Der skiftes mellem scener i værkstedet, hvor man med øjnene følger produktionsprocessen af en ganske bestemt høne, scener fra en samtale med hovedpersonen, hvor hun fortæller om sin baggrund og sit liv med keramik-

Anna Bjerre glaserer hønen på sit værksted

ken og endelig scener ude i naturen samt til forskellige udstillinger, hvor man får indblik i pottemagerens udfarende aktiviteter.

Cirka halvvejs i filmen er den fine høne færdig, og man forventer uvilkårlig at fortællingen skulle slutte her, men nu bliver den (altså hønen) lagt ned i en rygsæk og taget med ud på en rejse. Med til portrættet af Anna Bjerre hører nemlig også en beretning om hendes tur til Skotland for at besøge den danske keramikker Lotte Glob, som blev verdensberømt i Danmark, da Søren Ryge på DR1 lavede en portrætfilm om hende – en film der i øvrigt i meget høj grad ligner Lisbeth Simonsens (eller også er det omvendt...). Ideen til rejsen stammede helt tilbage fra det omtalte Land Art projekt, hvor Anna lavede flydesten, der fungerede på samme måde som Lotte Globs, og Lisbeth Simonsen havde en idé om, at det kunne være spændende at filme et møde mellem de to keramikere.

Lotte Globs hus og skulpturpark

Turen lever tydeligt op til forventningerne. Sammen med Anna får man historien om Lotte Globs værksted og virke. Man ser hendes træfyrede ovn og får en rundvisning i skulpturparken uden for hendes flotte træhus, der med en form som en overdimensioneret skurvogn ligger neden for bjergskråningen og oven over bugten og havet. Der er en forbløffende lighed mellem det ensomme og forblæste, skotske landskab og de landsskabsscener fra Limfjorden med den vinterbadende Anna Bjerre, vi har frisk på nethinden fra filmens begyndelse. Det er da også tydeligt, at de to kvinder har mange fælles berøringsflader. Og alligevel har de hver deres helt egen stil i keramikken. Det kan man forvise sig om, da Lotte Glob i slutningen af filmen forærer Anna Bjerre et af sine

Den træfyrede brændeovn

æg som byttegave for filmens røde tråd, den lille høne.

Dette æg er indledningen til DVDens anden del, som henvender sig mere målrettet til billedkunstlærere og elever i folkeskolen. I denne film præsenterer Lisbeth Simonsen en række forskellige forløb, der har fundet sted med skoleklasser i Anna Bjerres værksted, hvor det første tager udgangspunkt i det 'skotske æg' og giver eleverne den opgave at modellere små Loch Ness – uhyrer, der til slut udstilles omkring ægget ved Annas lille havedam. Andre eksempler på billedkunstforløb er modellering af fugle, fremstilling af keramiske ikoner og en classes fælles udformning af en totempæl. Hvert forløb skildres i sine enkelte faser, så det er lige til at bruge i undervisningen, og samtidig bruges forløbene til at fortælle mere generelt om lertyper, teknikker for overfladebehandling og praktiske problemstillinger omkring arbejdet med ler. Anna gør det på en let forståelig måde, nærmest trin for trin, så både lærer og elever kan have god udbytte af filmen.

Filmene var tydeligvis også elevernes projekt. Flere steder havde de overtaget rollen som speaker, og mange steder viser de deres egne værker frem, forklarer og fortæller, meget stolte af deres præstationer. Denne form for elevengagement er et ekstra plus ved filmene, for det viser i praksis hvor vigtigt det er, også at tænke formidlingsdimensionen ind i et undervisningsprojekt.

Alt i alt er det en rigtig dejlig DVD, der viser pottemagerhåndværket fra sin bedste side. Den koster 180.- kr. og kan fås ved direkte henvendelse til Anna Bjerre.

KONGELIG DÅBSGAVE

Af Lisbeth Kring Jensen

Danmarks Keramikmuseum Grimmerhus gav jo Kronprinsparret en bryllupsgave, som var et romantisk morgenstel til to, bestående af i alt 17 dele. Derfor blev det hurtigt besluttet, at den lille prins også skulle have en gave i anledning af dåben.

Også denne gang fik jeg opgaven med at fremstille gaven. Og i samråd med museet blev vi enige om, at den lille prins skulle have en lille kop med to hanke, en grødeskål og en potte. Alle tre dele blev drejet i samme hvide ler, som også blev brugt til bryllupsgaven, begittet blåt og dekoreret med samme bort af sorte og hvide prikker. Men uden monogram, da den lille prins endnu ikke har fået sit eget.

I stedet tog vi chancen, og skrev "Christian" på både kop og skål, hvilket jo heldigvis også viste sig at være det rigtige navn.

Gaven til lille Christian Valdemar Henri John

Museet kontaktede hofmarskallatet og oplyste, at vi ville forære den lille prins en dåbsgave, men denne gang var vi ikke så heldige, at blive budt i audiens og få lov at overrække gaven personligt.

I stedet fik vi en aftale med TV2, som gerne ville bringe historien, når vi afleverede gaven i Det Gule Palæ på Amalienborg. Og samtidig købte de en kopi af gaven (dog uden navn!), som de brugte som præmie i deres navnekonkurrence.

Vi blev også filmet foran Amalienborg, da vi afleverede gaven, men indslaget blev desværre aldrig vist, da det lige var samtidig med at alle gæsterne ankom til kirken.

Men det blev da til avisartikler både i Berlingske Tidende, Fyens Stiftstidende og Melfarposten, og vi fik vinket til Frederik og Mary, da de kørte til kirken.

NYTTIGE LINKS

Af Finn Risom

100 m³ træfyret kæmpeovn bygget 1820 – nu i brug igen!

<http://asppp.free.fr/> Espace Céramique Jacques- Jeanneney.

Hjemmeside af meget høj kvalitet (findes også med engelsk tekst).

Mange pottemagere besøger La Borne i Frankrig. Tæt på La Borne i den anden keramikby St. Amand en Puisaye findes det gamle pottemageri Jacques- Jeanneney som blev forladt i 1950'erne, men som nu er blevet restaureret og taget i brug igen.

Se billeder fra brændingen i kæmpeovnen og meget mere fra dette utrolige sted og bliv inspireret til et besøg – og måske et arbejdsophold.

Fransk inspireret brændefyring i Norge.

Linda Lid, den ualmindeligt energiske norske pottemager som var projektleder på restaurering af det gamle værksted i St. Amand, er uddannet i bl.a. La Borne og i St. Amand. Hun var ildsjælen i arbejdet med at gennemføre brændingen i den gamle 100 m³ ovn i St. Amand.

Hun er nu tilbage i Norge og arbejder med brændefyrede ovne der. På adressen <http://pots.nest.free.fr/LindaLid/no/index.htm> findes hendes hjemmeside fra værkstedet i Voss.

JAPANSKE TESKÅLE

Af Meike Diederichsen

I efteråret arvede jeg et fint lille træskrin med japanske skrifttegn på låget, indeholdende fem små teskåle. De har alle fem fuldstændig samme facon, men er helt forskelligt dekoreret. Fire er af hvidt stentøjsler og en af rødler, men alle tydeligvis brændt ved samme temperatur. Ved de tre af dem er forskellige glasurer den eneste dekoration, mens de smukkeste to har fine penseldekorationer.

Det mest specielle ved dem er, at de alle har fået et tydeligt tryk lige efter drejningen, så de har en bule, man kan hvile tommelfingeren i når man drikker. Desuden er deres fod, der omhyggeligt er drejet af, brudt af et trekantet udskåret hak. Jeg har undret mig over disse to brud i den lette, men langsomt drejede form. Egentlig kan jeg ikke forestille mig andet end at de må have en funktion, et praktisk formål, men jeg har ikke kunnet finde nærmere oplysninger derom.

På japanske hjemmesider er der af gode grunde ikke megen information at hente, og en engelsksproget side om japansk keramik kunne heller ikke bringe mig videre. Den dame, i hvis ejendom skålene hidtil har været, havde med blyant på bagsiden af låget noteret: gave fra Takano Akiko, Tokyo 1963. Hvis der er medlemmer med større kendskab til japansk keramiktradition, ville et bidrag i næste blad være velkomment!

Bulen i skålen til venstre - det lille hak i foden til højre

*Dekorert fad
af Bindsbøll*

POTTEMAGERNES KANON

Den 24. januar blev den danske kulturkanon offentliggjort under stor mediebevågenhed. 'Danske Pottemagere' var selvfølgelig spændt på, hvem eller hvad der kom til at repræsentere vores fagområde under rubrikken design og kunsthåndværk. Det blev:

1. Det originale Flora Danica stel (1752-1803)
2. Thorvald Bindsbølls livsværk (1846-1908)
3. Testel fra 1956 af Gertrud Vasegaard (f. 1913)

I den forbindelse kunne det være spændende at se, hvordan pottemagernes *egen* kanon ville se ud, og derfor vil vi opfordre alle medlemmer til at indsende deres forslag til nominering. Sådan et forslag kunne fx være:

1. Kählers magueritestel (vådt-i-vådt) dekoreret af Tulle Emborg
2. Et fiskefad fra Ehlers samling
3. Lågkrukke med krystalglasur af Aage Birck

Ring, skriv eller mail dine forslag til redaktionen og følg med i pottemagernes egen kanondebat her i bladet!

DEADLINE

Sidste frist for indlevering af annoncer, læserbreve, artikler, ris og ros der skal med i næste blad er:

15. maj 2006

Næste nummer af Danske Pottemagere udkommer i løbet af juni.

FRA ANDRE FAGGRUPPER

Af Meike Diederichsen

I efterårsferien oplevede jeg følgende lille historie med min niece på 9 år:

Vi kom til at køre bag ved en skraldebil, og hun ytrede sin dybtføjte overbevisning at skraldemand, *det* ville hun i hvert fald ikke være når hun blev stor, for det lugtede sådan. Vi blev dog enige om hvor godt det var, at der trods alt *var* nogle mennesker, der ville være skraldemænd, og jeg tilføjede:

"Vi må håbe, at de får en rigtig god løn for deres arbejde og masser af fritid."

Der var stille lidt på bagsædet og så sagde hun: "Ja, jeg ved ikke sådan helt nøjagtig hvad de får i løn, men fritid har de i hvert fald masser af."

Jeg studsede, for hun lød aldeles sikker i sin sag. "Hvordan ved du det?" spurgte jeg.

"Jo, hos os tømmer de i hvert fald kun skraldespanden hver 14. dag."

GENERALFORSAMLINGEN

Selvfølgelig vil udstillingsferniseringen på Grimmerhus være den vigtigste begivenhed i dette års generalforsamlingsarrangement, men bestyrelsen har alligevel bestræbt sig på at tilrettelægge et program, der byder på andet og mere – især fordi ferniseringen først ligger til allersidst.

Vi mødes lørdag den 11. marts til eftermiddagskaffe på Hotel Sixtus, hvor vi bliver indkvarteret. Her lægger vi straks ud med selve generalforsamlingen. Vi regner selvfølgelig med, at der vil være mange af de nye medlemmer til stede, så derfor har vi tænkt på, at der i år skulle være en præsentationsrunde som punkt på dagsordenen, så vi får mulighed for at sætte ansigter på de nye navne på adresselisten.

Hotel Sixtus ser ud til at være et fint sted ned til Lillebælt, og vi ser frem til at sætte en tre retters menu til livs når generalforsamlingen er vel overstået. Og så kommer aftenens vigtigste programpunkt: det selskabelige samvær.

Efter morgenmad søndag har vi lavet en aftale med eleverne på keramikafdelingen på Designskolen i Kolding om at vise os rundt på skolen og fortælle om, hvordan uddannelsen ser ud i dag. Det gælder om at udnytte muligheden, da skolen desværre lukkes i sommeren 2007. Bagefter vil foreningen være vært for en frokost på spisestedet *Frøken Jensen*, som ligger i Middelfarts nye attraktion, kulturhuset på KulturØen.

Vi har tænkt os at være på Grimmerhus i god tid før ferniseringen, så de enkelte udstillere har tid til at gå lidt rundt på museet og hilse på deres egne gæster. Selve åbningen af udstillingen står museet for, så der kan hele foreningen betragte sig som hædersgæsten.

Forhåbentlig vil dette program også tiltrække alle de medlemmer, der ikke skal have deres værker med på udstillingen. Tilmeldingsblanketten fremsendes sammen med bladet. Husk at medlemmer der skal krydse Storebæltsbroen kan få bropengene refunderet, men fyld godt op i bilerne!

For mere information se på

www.sixtus.dk

www.designskolenkolding.dk

www.frokenjensen.com

Læs i næste blad:

Alt om generalforsamlingen

Portrætter af nye medlemmer

Keramiske profiler - arbejdet skrider frem

Kanondebate

Nye udstillinger

HJEMMESIDEN

Af Meike Diederichsen

Som formand for vores forening er det nok mit lod at være den første, folk henvender sig til, når de brænder inde med et besynderligt keramik-spørgsmål.

Det generer mig ikke, faktisk er det lidt spændende at høre, hvad der søges oplysning om. Som regel må jeg oven i købet melde pas – der er faktisk aldeles meget jeg ikke ved – men så er det jo dejligt at kunne sende folk videre ud i det keramiske netværk.

Ja, jeg får faktisk en del henvendelser, både pr. mail og pr. telefon, og langt de fleste af dem har været en tur omkring vores hjemmeside først. Det giver mig et klart fingerpeg om, at hjemmesiden rent faktisk bliver brugt, og jeg er overbevist om at tendensen er stigende.

Derfor vil jeg atter engang opfordre alle medlemmer, både gamle og nye, til hurtigst muligt at lade sig repræsentere på siden - det er jo trods alt en del af dit kontingent, som ellers 'går til spilde'!

Måske kan udstillingen på Grimmerhus være anledningen? Der skal jo alligevel tages billeder af nogle produkter. Hvad kan så være nemmere end at fremkalde to eksemplarer af hvert og putte dem i hver sin konvolut til hhv. museet og hjemmesiden? Det samme gælder personoplysningerne – de er lige så anvendelige til hjemmesiden som til museets udstillings-katalog.

Tøv ikke, vores webmaster skal nok få lavet jeres webhoteller. Der er oven i købet blevet bestilt et større format, så der lettere kan blive plads til alle på siden. Materialet kan sendes til mig, eller direkte til:

Jacob Simonsen
Jens Baggesens Vej 28 1.tv.
8210 Århus V.
simonsenjacob@stofanet.dk

			6		7			
		4	5		1	9		
	1			3			4	
2	5						8	7
		7				3		
4	3						6	2
	9			1			3	
		6	8		9	5		
			3		2			

OBS!

Ovenstående sudoku er *ikke* begyndelsen på en ny serie i Danske Pottemagere, men kun undtagelsesvis optaget i bladet af pladshensyn!

HUSK
TILMELDING
TIL
GENERAL-
FORSAMLINGEN:
28. FEBRUAR

Ovne og udstyr for keramik, glas og metal

Rohde

Glas Fusing

Lerpladeruller

Leræltter

Kavaletter

Kammerovne

Topovne

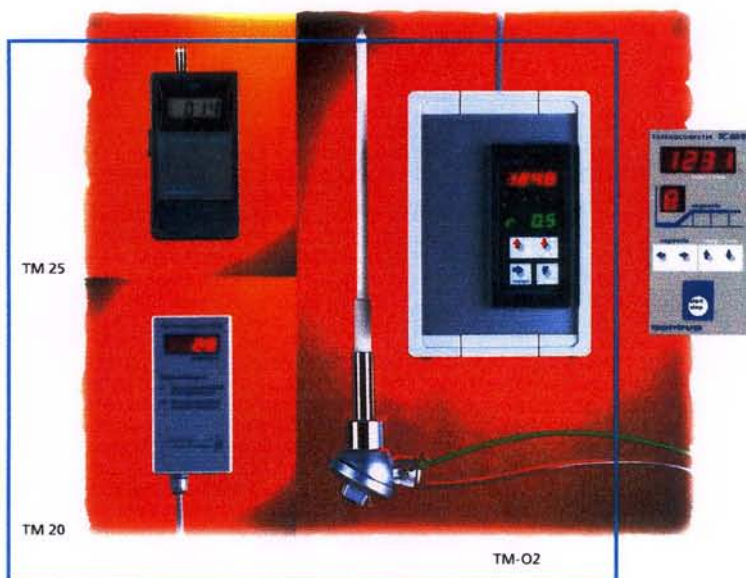

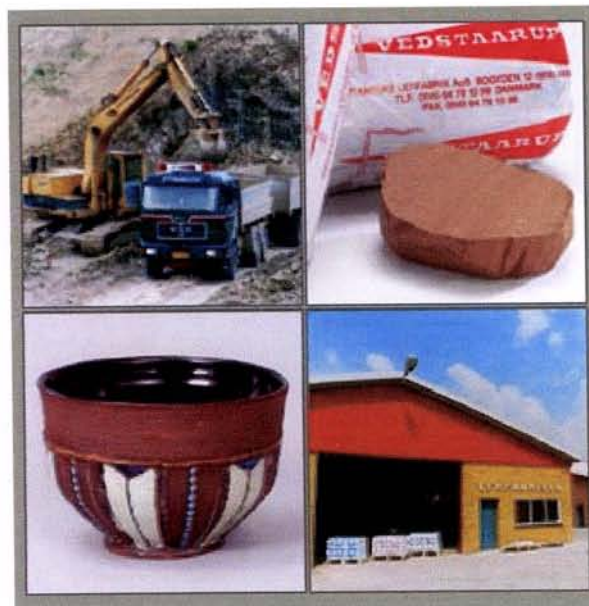
Drejeskive

Bentrup Måleudstyr

Forhandler af ovne fra
Ceramia A/S
Scandiaovnen A/S
Rohde GmbH
Naberterm GmbH
Vielhaben & Co.

Velkommen til Vedstaarup LERfabrik A/S

Vedstaarup LERfabrik A/S, som ligger idyllisk placeret ved den lille by Turup, lidt uden for Assens på Fyn, har siden 1970 fremstillet og forhandlet ler, glasur og dekorationer.

Foruden vore forskellige lertyper, forhandler vi også begitninger, glasurer, oxyder og lignende produkter til keramikbranchen. Lertyper som blåler, rødler, brun sortbrændende og hvidbrændende ler kan leveres med tilsætning af chamotte i forskellige finheder, afhængigt af hvad leret skal bruges til.

Den årlige produktion udgør ca. 3.500 tons råler, som slemmes, filtreres og vacuumæltes, så den får yderst fine drejeegenskaber og er meget let at forme.

Vi har et meget inspirerende samarbejde med keramikere og andre som vi leverer til - pottemagere, skoler og hobbyfolk.

Se mere på vor hjemmeside www.vedstaarup.dk eller aflæg os et besøg.

Vedstaarup LERfabrik A/S
Bogyden 12, Turup
5610 Assens.
Tlf. 64-79 10 10 Fax 64-79 10 99

Benny V. Christensen
Import Export Agentur

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
- Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98
e-mail: Benny Christensen@get2net.dk